

# Katoliški GLAS

## UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

## PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 46 (1479)

Gorica - četrtek, 24. novembra 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 200

## Poslanica škofovske sinode božjemu ljudstvu

Gotovo ni bilo zgolj naključje, da sta bila ob sklepu škofovske sinode v Rimu, ki je razpravljala o katehizaciji, razglašena za blažena dva člana redovne družbe Bratov krščanske nauka: Miguel Francisco Febres Cordero iz Ekvadorja in Muziano Maria Wiaux iz Belgije. Oba sta umrla na začetku tega stoletja. Oba sta posvetila vse svoje moči poučevanju, zlasti pripravi otrok na zakramente, posebno na prvo sveto obhajilo. Bila sta odlična kateheta in kot kateheta sta rastle v svetosti ter dosegla končno najvišje priznanje, ki ga more Cerkev dati: razglasenje za blažena.

Škofovska sinoda je začela s svojim delom 30. septembra, zaključila pa ga je v soboto 29. oktobra. Potem so bili člani sinode še prisotni v nedeljo 30. oktobra pri razglasitvi prej omenjenih blaženih.

Člani sinode so sprva poslušali poročila iz vsega sveta o stanju katehizacije. Potem so se porazdelili v 11 delovnih skupin, v katerih so razpravljali, kako napraviti katehezo bolj uspešno in kako jo prilagoditi potrebam današnjega časa. Zaključke delovnih skupin so potem na skupnih zasedanjih pregledali, predebatirali in poglabili. Nastalo je tudi vprašanje, ali naj sinoda pripravi in izdela neke vrste katekizem, ki bi služil kot osnova za pripravo veroučnih knjig po vsem svetu. Prevladalo je mnenje, da od takega katekizma ne bi imeli posebne koristi, saj je nauk Cerkve jasno izdalen, razmere po svetu so pa tako različne, da zahtevajo različne poti pri katehizaciji. Sklenili so, da predložijo svetemu očetu vrsto svojih spoznanj in sklepov, ki naj bi jih v posebnem dokumentu naslovil na vso Cerkev. Dokument naj bi govoril o krščanski formaciji po katehezi. Izdelali so tudi posebno poslanico božjemu ljudstvu.

Na začetku poslanice pravijo sinodalni očetje, da jim je sveti oče naročil, naj razpravljajo o katehezi v današnjem času s posebnim ozirom na mladino. Poslanica ima uvod in tri dele. Prvi del ima naslov: Svet, mladina, kateheza. Drugi del: Kateheza kot izraz odrešenja v Kristusu in tretji del: Katehiziranje je naloga vseh v Cerkvi.

### SVET, MLADINA IN KATEHEZA

Sinoda mora upoštevati današnje stanje v svetu. Po deželah, naj bo kakršen koli njihov socialni sistem, se moške in žene vprašujejo in se trudijo, kako bi zgradili nov svet. Nekdanjih vrednot čisto ljudje ne razumejo in jih zato zavračajo. V negotovosti je človekova varnost zaradi nasilja, pritiskov in preziranja človekove osebnosti. Mnogi so po osebni izkušnji spoznali, da upanje, ki sloni le na ideologijah in na tehničnem napredku, ne zadošča. Sredi vsega tega nemira pa se pojavlja novo iskanje Boga, opažajo se znaki nemira, ki ga povzroča Bog v srcih ljudi in istočasno raste spoštovanje do človekove osebnosti.

Pojavlja se večja samozavest v novih generacijah. Prav pri njih pa najde globlji odmev ves nemir, ki pretresa današnjo družbo. Mladi čisto plačujejo za zmote in pomanjkljivosti odraslih. Se pogosteje so žrtev brezvestnih voditeljev, ki izkoriščajo njihovo velikodušnost in pripravljenost.

Kljub vsem težavam so sinodalni očetje mnenja, da se vrši po vsem svetu intenzivno katehetsko delo med mladino. Katehisti naletijo pri svojem delu na velike težave. Često se katehet znajde pred brezbriznostjo in tudi nasprotovanjem. Otroci in mladina ne živijo s Cerkvijo. Novi načini življenja in mišljenja niso več krščanski. Tudi med krščeni se dobijo taki, ki imajo le redko priložnost, da poslušajo božjo besedo.

Sinodalni očetje ugotavljajo, da v mnogih deželah ni svobode za katehizacijo. Načelno se poudarja svoboda izpovedovanja vere, a v praksi Cerkvi ni dovoljeno, da bi v polni meri vršila svoje poslanstvo. Včasih je zabranjeno zbiranje, včasih ni dovoljen tisk veroučnih knjig in drugega didaktičnega materiala, včasih ni možno pripravljati katehetov.

Sinodalni očetje ugotavljajo, da nima nobena oblast na svetu pravice ovirati človeka pri njegovem iskanju in sprejemanju resnice. Ko Cerkev brani pravico do katehizacije, brani eno izmed osnovnih človekovih svoboščin.

### KATEHIZACIJA KOT IZRAZ ODREŠENJA V KRISTUSU

Cerkev neprestano ponavlja, da je njena naloga, da prinaša novico o odrešenju, ki je namenjeno vsem ljudem. Cerkev označuje in uresničuje na zemlji Kristusovo odrešenje. Kateheza je torej del oznanjevanja. Nanaša se na Kristusovo skrivnost kot na svoje središče.

Osrednja točka oznanjevanja mora biti torej Kristus, pravi Bog in pravi človek, njegovo odrešilno delo, izvršeno po učlovečenju, zemeljskem življenju, smrti in vstajenju. Jezus Kristus je podlaga našega verozanja in vir našega življenja. Vsa zgodovina odrešenja se steka v Kristusa. Po katehezi se trudimo, da bi spoznali in doživljali, kako nam je Kristus potreben za naše vsakdanje življenje. Po katehezi moramo razložiti, kako nas je Oče spravil s seboj po svojem sinu Jezusu Kristusu in da je Sveti Duh naš voditelj.

Kateheza je beseda, spomin in pričevanje. Kateheza predvsem oznanja, uči, sporoča: To je večno življenje, da spoznamo tebe edino pravega Boga in njega, ki si ga ti poslal Jezusa Kristusa. Kateheza mora pripeljati do izpovedi vere.

Sinodalni očetje pravijo, da Cerkev daruje sveto mašo v spomin Gospoda Jezusa. Kateheza mora biti povezana z zakramentalnimi dejanji in z bogoslužjem. Kateheza skuša odkriti v našem času skrivnost, od vekov skrito v Bogu.

Zato se kateheza predvsem poslužuje svetega pisma in apostolske vere. Kateheza uvaša v čitanje svetega pisma. Naravno je, da se je treba naučiti na pamet v času oblikovanja nekatere biblične stavke, predvsem iz nove zaveze in nekatere liturgične formule, pa tudi druge skupne molitve. Tako sinodalni očetje poudarjajo, da je pri katehezi potrebno tudi učenje na pamet.

In končno kateheza kot pričevanje. Kateheza mora pripeljati do življenja po veri, navadno pravimo do hoje za Kristusom. Jasno je treba poudariti, da obstajajo božji zakoni, ki jih je treba spoštovati. Evangeljske zahteve daleč presegajo zahteve naravne etike. Kristusov zakon, zakon ljubezni, je vtisnjen po Svetem Duhu v naša srca.

Po drugi strani pa kateheza, v kolikor pripelje do pričevanja za Kristusa, nujno vključuje v skupnost Kristusovih učencev, ki je Cerkev. Skratka, kateheza je dosegla svoj namen, če je posredovala poznanje božje besede, če je privedla do izpovedovanja vere po zakramentih in do pričevanja vere v vsakdanjem življenju.

Ob koncu sinodalni očetje poudarjajo prvenstveno nalogo staršev, da vzgajajo otroke od najnežnejše dobe dalje v spoznanju Kristusa in v ljubezni do Boga. V otrocih naj ohranjajo živo vero, ki so jo prejeli pri krstu in bili potrjeni v birmi. Vera naj zori, da bo prinašala trajne sadove za večno življenje.

Končno sinodalni očetje izročajo vse delo katehizacije v varstvo Marije, matere Cerkve. Vsem katehetskim delavcem naj pomaže, da bi dobro izpolnili svojo nalogo, da bi zveličavna vera v Kristusa postala kvas, sol in luč za resnično življenje za ves svet.

### STANKO ZORKO

• Ob papeževi navzočnosti je kardinal Garrone opravil 5. novembra v Sikstinski kapeli v Vatikanu mašo zadušnico za letos umrle kardinale. Teh je sedem: kurijski kardinal, po rodu Portugalec José da Costa Nunes, nadškof iz Brazzaville v Afriki Emile Biayenda, ki je bil umorjen, irski primas in nadškof William Conway, strokovnjak za cerkveno pravo Italijan Francesco Roberti, nekdanji libzonski nadškof Gonçalves Cerejeira, kurijski kardinal Italijan Dino Staffa in nadškof Norman Thomas Gilroy iz Avstralije.

## Pogumno in tvegano dejanje

To kar bi se zdelo še pred desetimi dnevi utopija, je v teh dneh postala velika resničnost: egiptovski ministrski predsednik Sadat je obiskal Jeruzalem, bil tam sprejet z izraelske strani z vsemi častmi in mogel govoriti pred izraelskim parlamentom. Ob odhodu, ko je Sadat že stopal na letalo, mu je dejal izraelski ministrski predsednik Begin: »Naredili bomo mir!«, nakar mu je egiptovski voditelj z nasmehom odvrnil: »O tem sem prepričan!«

### POGUMNA ODLOČITEV

»Zgodovinski preobrat«, kot ga je dobro označil Sadat, se je pričel v soboto 19. novembra ob 20. uri po krajevnem času, ko je egiptovsko letalo pristalo na letališču Lod pri Tel Avivu. Pol ure nato je Sadat že bil v Jeruzalemu.

Vsa svetovna javnost je z napestostjo pričakovala Sadatov govor v izraelskem parlamentu, ki naj bi bil naslednji dan v nedeljo. Ta govor, ki je trajal 55 minut, je pomenil vrh Sadatovega obiska. Sadat je bil jasen v svojih izjavanjih. Svoje stališče je izrazil v petih točkah:

1. Izrael mora izprazniti vse arabsko področje »do zadnje pedice«, ki si ga je osvojil v vojni leta 1967; 2. priznanje pravic palestinskega ljudstva, kar vključuje tudi pravico do lastne države; 3. sožitje med Izraelom in sosednimi arabskimi državami z varnimi

mejami in z morebitnimi mednarodnimi jamstvi; 4. ne se zatekati ob sporih k uporabi orožja; 5. formalno prenehanje vojnega stanja.

Sadat je omenil, da so skozi trideset let Arabci zanižali Izraelu pravico do obstoja, da je pa prišel čas, da se obrne to stran zgodovine. »Vi želite,« je dejal Sadat, »živeti ob nas in z nami. Prav! Povem vam z vso iskrenostjo, da vas sprejemamo v miru in varnosti. Toda mir ne zasluži niti biti omenjen, če je namesto na pravičnosti zgrajen na zasedbi tujeja ozemlja. Ne morete odrekati drugemu tega, kar želite imeti zase. Noben narod ne more graditi svoje sreče na nesreči drugih. Ponujam vam roko, da bomo skupno delali za mir. Če ste si vi ustanovili dom na zemlji, ki ni bila popolnoma vaša, morate tem bolj doumeti, da imajo tudi Palestinci pravico do svojega doma na svoji zgodovinski zemlji. Tega ne priznati bi pomenilo, da ne boste nikdar prišli do miru.«

Izraelski ministrski predsednik Begin je na Sadatova izvajanja odvrnil, da se dá o vsem razpravljati, če se ne postavi pogojev že vnaprej. Važno je, da se pogajanja vršijo enak z enakim, brez poražencev in zmagovalcev. Kar se tiče Palestine, pa je treba vedeti, je dejal Begin, da Judje niso prišli osvojiti deželo drugih, ampak so se preprosto vrnili v lastno domovino, kjer so živeli od zore civilizacije človeštva.

## Jugoslovanski minister pri Pavlu VI.

Jugoslovanski zunanji minister Miloš Minić je v četrtek 17. novembra končal svoje bivanje v Rimu z obiskom v Vatikanu, kjer ga je sprejel sv. oče Pavel VI. in naslovil nanj sledeče besede:

Apostolski sedež z zanimanjem spremlja in zelo ceni akcijo, ki jo razvija Jugoslavija za čedalje boljše sodelovanje na mednarodnem področju. Vaša država se s posebno pozornostjo posveča problemom miru, razorožitve, spoštovanja pravic manjšin, podpore do držav v razvoju. V teh dneh Jugoslavija zelo aktivno deluje na sestanku, ki pravkar poteka v Beogradu kot nadaljevanje konference o varnosti in sodelovanju v Evropi.

Tudi Apostolski sedež bi rad s svoje strani prispeval s sredstvi, ki so mu na razpolago, k napredku vseh ljudi in narodov. Spričo univerzalnosti svojega poslanstva in delovanja si je pridobil posebno izkušnjo na področju sodelovanja tudi med najbolj različnimi narodi. Iz te zgodovinske skušnje črpa Cerkev trdno prepričanje, da je urejeno in plodno sodelovanje med različnimi človeškimi skupnostmi možno tako znotraj posamezne države kot tudi na mednarodnem področju.

Znano vam je, koliko smo se trudili in zavzemali za razvoj odnosov med Apostolskim sedežem in jugoslovansko vlado. Sedaj lahko ugotovimo, da so rodili dobre sadove. Naša želja je, da bi tudi v prihodnje dajali nadaljnje in še boljše rezultate v obojestransko korist.

Apostolski sedež bo uspešneje lahko prispeval k izpolnitvi te želje, če bo mogel v polni meri računati s tem, da v Jugoslaviji obstoje take konkretne razmere, ki dopuščajo Cerkev takó kot celoti kot vsaki njeni, tudi skrajno obrobni skupnosti, da vse bogastvo pristnih vrednot, katerih nositeljica je, podredi koristim tako posameznika kot družbe.

Trdno upamo, da tudi vaša ekscelencija deli z nami upanje, da nikoli ne bo zmanjkalo dobre volje za premostitev morebitnih težav v cilju, da se vsakemu posamezniku zajamči mir in duhovna svoboda. Ponovno vam izražamo najboljše želje

Zakaj je Sadat šel v Jeruzalem, ko je dobro vedel, da bo žel v arabskih krogih odpor, sovraštvo in naslov izdajalca? Ker je globoko notranje prepričan, da je mir njegovi deželi nujno potreben. Prebivalstvo se približuje 40 milijonom in le v miru bo mogoče reševati težke socialne probleme Egipta. Prav tako se je Sadat dobro zavedal, da se s sejanjem sovraštva ne da priti naprej. Nekdo mora prvi sprožiti roko in on je bil tega zmožen. Pokazal se je izredno velikega kot človek, kot državnik in kot vernik. Gotovo ne iz razkazovanja, ampak iz notranje nuje se je udeležil molitev v mošeji Al-Aqsa v Jeruzalemu. Prav tako je pokazal svojo duhovno moč s tem, da je obiskal še Omarjevo mošejo, baziliko Kristusovega groba in spomenik Yad Vashem, ki je bil zgrajen v počastitev šestih milijonov Judov, katere so pobili nacisti v zadnji vojni.

Zato je egiptovsko ljudstvo Sadata ob povratku v Kairo sprejelo kot zmagovalca miru. Vsi se zavedajo, kar je dejal že papež Pij XII. ob začetku zadnje vojne: »Z vojno se vse izgubi, v miru se vse reši.«

### TVEGANOST SADATOVE POBUDE

Kdor ne tvega, ničesar ne doseže. To drži. Toda istočasno vsebuje vsako tveganje vrsto zapletov, ki so lahko usodni. Sadat je tvegalo veliko: da kljub proženi roki pri pogajanjih z Izraelci ne bo uspel, kar bi bilo lahko usodno za mir na Bližnjem vzhodu; tvega osovraženost v arabskem svetu; tvega celo lastno življenje.

Libija ga je že proglasila za izdajalca in pretrgala diplomatske stike z Egiptom. V Siriji so proglasili dan, ko je Sadat prišel v Jeruzalem za dan žalovanja; palestinsko gibanje »Al Saika«, ki ga podpira Sirija, je izdalo proglas, da je Sadat »storil najbolj gnusno dejanje v arabski zgodovini in je treba razliti njegovo kri«; radijske postaje iz Alžirije, Sirije, Iraka, Južnega Jemena so pozvale egiptovsko ljudstvo, naj »zruši izdajalca preden se vrne domov«, kar pa se ni zgodilo.

Zelo podlo se vede tudi Sovjetska zveza. Njeni voditelji, ki se tako radi predstavljajo kot poborniki miru, to pot ne morejo skriti svoje nevolje nad Sadatovim korakom. Dobro se zavedajo, če bo njegova pobuda uspela, da ne bodo mogli več ribariti v kalnem na Bližnjem vzhodu. Namesto da bi sovjetski tisk objavil Sadatov govor v Jeruzalemu, raje objavlja najbolj negativne izbruhe reakcije proti Sadatu kot »Sadat na poti kapitulacije«, »Sadat ruši arabsko enotnost«, »Sadat hlapec Severne Amerike« in podobno.

Sadatov obisk v Izraelu gotovo ni mogel voditi do kričeh uspehov ali podpisa dogovorov med obema državama. Za to je potreben čas in potrpežljivo razgovarjanje. Je pa prispeval k spremembi ozračja in položil temelje za nove pobude. To je dobro označil Begin na skupni tiskovni konferenci v Jeruzalemu pred Sadatovim odhodom, ko je dejal: »Dosežen je bil velik sporazum: ne bo več vojn med nami, ne več prelivanja krvi, ne več groženj z orožjem. To naj nadomesti sodelovanje in skupni napor, da se ne ponovi več to, kar se je zgodilo.«

## Teden letalskih nesreč

■ Takoj po vzletu z rimskega letališča Fiumicino je strmoglavilo in zgorelo etiopsko transportno letalo Boeing 707. Vseh pet članov posadke je izgubilo življenje. Skoro istočasno se je na portugalskem otoku Madeira ponesrečilo potniško letalo Boeing 737, last portugalske družbe TAP. Na letalu je bilo 156 potnikov in 8 članov posadke. Zaradi slabega vremena je letalo zgrešilo pristajalno stezo in se razbilo v tri dele. Prvi del se je nato vnel. Prva poročila govorijo o 123 mrtvih in 41 ranjenih potnikih. Pravijo, da ni dveh brez treh. Tako je prišla še tretja letalska nesreča. Blizu letoviškega kraja Bariloche na jugu Argentine je zaradi pomanjkanja goriva padlo na tla potniško letalo z 79 osebami. 40 jih je bilo mrtvih.

■ V mestnem središču Milana je preteklo soboto prišlo do množične demonstracije, ki so jo uprizorili pripadniki skrajno levičarskih gibanj. Protestirali so proti 89 zapornim nalogom, ki jih je te dni podpisal sodnik dr. Alibrandi zoper člane »Lotta continua«. Seveda se je tudi ta demonstracija končala tako kot je že običaj: razgrajati so izropali več trgovin, odmetavali zažgalne steklenice in se spopadali s policijo.



STANKO ŽERJAL

## „Stara ženica“ potuje mimo Drage

Stara po koledarju zares, fizično pa čila kot v najboljših letih, po duhu in srcu vsa mlada. Takšna je stala, asketsko nasmejana pred menoj in takšna je govorila z menoj in z mojo, njej že znano spremeljevalko, ko smo se predstavili in jo pospremili v mednarodnem vlaku od obmejne postaje do Trsta.

To je bilo zvečer tistega dne, ko so razni debaterji Drage v Finžgarjevem domu na Opčinah, po blestečem predavanju škofa dr. Lojzeta Ambrožiča ugibali, ali sme biti preprosta stara ženica, ki se, rožni venec zbrajoč, vzpenja na višarsko božjo pot, kristjani bližja kot izobražen, moralno neoporečen, iskren ateist ali agnosticist.

Proti tej nežni predavateljici sklepni trditvi so bili izrečeni tile pomisleki: Utrudljivo romanje na Svete Višarje in zbranje rožnega venca po strni poti je le plod vaše folklorne... Religioznost stare ženice ne izvira iz intelektualnih osnov in ne iz utemeljenega prepričanja, ampak iz tradicije... Stare pobožne ženice so kljub zbranju rožnega venca in kljub romarskim naporom prečestokrat hude obrekljivke in opraviljke in s tem torej ne razodevajo niti iskrenosti v svoji religioznosti niti moralnih kvalitet, medtem ko vidimo v marsikakem ateistu ali agnosticistu iskrenost in moralno neoporečnost, celo dobrotljivost. Le eden je vzel v obrambo zavestnost in iskrenost v religioznosti preprostih slovenskih mater ter žel le malce bledega pristanika.

Dodati bi bilo še dve vprašanji: 1. mar ni tudi med drugimi narodi na milijone preprostih, iskreno in zavestno religioznih ženic, brez opravljanja in izven folklorne? 2. Mar niso pobožne stare ženice prinesle svoje iskrene religioznosti že iz mladosti? Le malo je pobožnih stark in starcev, ki bi postali religiozni in celo pobožni šele na starost.

Tudi danes še vidimo kar številne mladenke in mladeniče — izobražene in neizobražene — v zglednem prizadevanju za praktično krščansko življenje. Tudi ti bodo nekoč postali stare ženice in stari možiči. Če bodo na starost zebri rožni venec, bodo to delali zato, ker so si v mladosti, marsikdaj v trdem boju s seboj in svetom in kljub majhni izobrazbi, izoblikovali prepričanje s samostojnim razmišljanjem božje besede, ki so jo poslušali v cerkvi in jo ohranili s pomočjo milosti, potem ko so zanj v molitvi prosili.

Ob tej debati me je srbelo, da bi bil povedal, kakšna »stara ženica« z rožnim vencom se bo tisti večer peljala mimo Drage na Opčinah. Čas ni dopuščal podaljševanja debate in popoldanski priložnosti, ko sta bili izrečeni v novi debati kar dve novi budalosti, sem se odpovedal prav zato, da bi mogel doseči srečanje in spoznanje z ono »staro ženico«, ki je potovala iz Slovenije v Rim, da se tam vkrcna na letalo in se v njem vrne na daljno Tajsko v srednji Aziji na misijonsko delo med zaostalimi in nevednimi.

Kdo je to bila? Uršulinska redovnica s. Marija Ksaverija Pirc, hči ljubljanskega učitelja, ona sama po izobrazbi in poklicu tudi učiteljica z dodatno usposobljenostjo v matematiki, muziki in jezikih. V zreli dekliški dobi je pustila državno službo in stopila v redovno družbo sv. Uršule, poučevala nekaj let v Škofji Loki na uršulinski, javno priznani meščanski šoli (po novem na nižji srednji strokovni) matematiko in glasbo, potem pa se odločila za odhod v misijone.

Danes je na Tajskem. V evangelizaciji poganov deluje že petdeset let. Vsako drugo desetletje pride malce pogledat v domovino, mnogo je pisala v misijonske liste. Tekoče govori angleško, francosko, nemško, tajsko, slovenščine ni nič pozabila, ohranila je vročo ljubezen do Slovencev in do slovenske domovine — in kot nepolitična osebnost je naivno še polna panslavizma, srčno ljubi Ruse, ker so Slovani, čeprav gleda na Tajskem, kako prav Rusi podtalno širijo subverzivno in brezbožno propagando ter skrivno dobavljajo orožje svojim pristašem. Ko je bila letos na obisku v domovini, je imela 42 misijonskih predavanj in govorov po slovenskih cerkvah, marsikje kar med bogoslužjem in celo na prižnici.

Na ljubo moji sorodnici, ki je bila v svoji mladosti nekaj časa učenka s. Marije Ksaverije Pirčeve v Škofji Loki in je hotela svojo bivšo učiteljico zdaj srečati, in iz lastne želje, da to veliko slovensko ženo tudi osebno spoznam, sem zapustil drago mi Drago ter zavozil na obmejno železniško postajo čakati na misijonarko.

Preglednikom potnih listov sem se priporočil, naj mi jo iztaknejo med potniki v vagonih in v tem so mi prijazno ustregli. Ni bilo težko. Potovala je v redovniški obleki. Svojo nekdanjo učenko je brez oklevanja prepoznala, mene pa pogodila.

Ker je imel vlak nad 80 minut zamude, je bilo to prav takrat, ko se je Draga zaključevala. Pred menoj pa ni stala kaka stara ženica, ampak kljub 83. letom še kar sloka, zdravo živahna ter inteligentna dama v redovni obleki ali: ponižna in prijazna redovnica elegantnih manir.

Nekoliko nasilno sem prekinil obujanje spominov med njo in njeno bivšo učenko in še, preden je vlak potegnil, začel z misijonarko razgovor o njenem misijonskem področju in delovanju, da bi ga objavil v našem tisku. Kaj ljubsega kot to za go-rečo misijonsko dušo, ki mora poleg misijonarjenja buditi tudi misijonsko zavest v zaledju na krščanskem Zahodu!

(Konec prihodnjič)

## UTRIP CERKVE

● Od 4. do 9. novembra je bilo v Lurdu zasedanje francoske škofovske konference. Škofov je v Franciji nad 130, od katerih je okrog 30 pomožnih škofov. Jugoslovanske škofo je na konferenci zastopal nadškof Oblak iz Zadra. Številni so bili tudi predstavniki duhovnikov in redovnikov ter bogoslovni strokovnjaki. Uvodni govor je imel predsednik konference marsejski nadškof Roger Etchegaray. Poudaril je, da je glavna naloga današnje Cerkve solidarnost z ljudmi in pričevanje za absolutnost Boga. Veliko pozornost so škofoje namenili dogajanjem zadnje škofovske sinode v Rimu o katehezi. Uredili so tudi zapleteno vprašanje socialnega zavarovanja duhovnikov in redovnikov. V Franciji je 23.700 škofijskih duhovnikov ter 57.600 redovnikov in redovnic. Od teh je 8.900 duhovnikov in 27.800 redovnikov in redovnic starih nad 65 let.

● Na Vse svete so na Dunaju praznovali 125-letnico Kolpingove družine v Avstriji. Ta ima danes 58 rokodelskih domov in 19 dekliških zavetišč, v katerih živi okoli 7.000 mladih, ki se učijo obrti ali delajo kot nastavljenici v raznih službah. Glavna prireditelj je bila v dunajskem osrednjem Kolpingovem domu.

## Avstrijska partija nasproti koroškim Slovincem

V Solnogradu je komunistično študentsko društvo imelo prireditev, na katero so povabili dva koroška Slovence, člana avstrijske partije in osrednjih koroškoslovenskih organizacij. Pred ne v celoti dvajsetimi poslušalci sta ta dva Korošca razlagala, kakšno stališče naj bi koroškoslovenska skupnost zavzela do zadnje avstrijske manjšinske zakonodaje. Kot znano, se je avstrijska partija pridružila ostalim trem strankam in začela nagovarjati slovenske Korošce, naj sprejmejo in izkoristijo minimalne rešitve, ki jih ta zakonodaja nudi, čeprav jo obe koroškoslovenski organizaciji odklanjata, ker razbija koroškoslovensko skupnost na posamezne jezikovne otoke z različnimi pravicami ali le polpravnicami.

Omenjene prireditve v Solnogradu se je udeležilo tudi nekaj članov nadstrankarskega avstrijskega odbora za pravice koroških Slovencev (Solikom). Ena od članic je poslala glavnemu koroškoslovenskemu tedniku o tem dopis, v katerem med drugim poroča:

Solidarnostni odbor za pravice koroških Slovencev v Solnogradu je vedno poudarjal, da pomeni zadnja manjšinska zakonodaja skozi in skozi poslabšanje položaja koroških Slovencev, prav tako kot sta to že od vsega začetka poudarjali obe osrednji koroškoslovenski organizaciji. Pomeni namreč razcep dvojezične ozemlja in razbitje koroških Slovencev v več kategorij. In prav to dejstvo sta oba govornika označevala za minimalno koncesijo vlade, kot reakcijo na boj koroških Slovencev, torej kot nekaj pozitivnega. Ali ni to porog glede na dejansko stanje? Propagirala sta celo, naj bi nekateri Slovenci, ki spadajo pod območje kake dvojezične tabele in/ali dopustitve slovenščine pred oblastmi, te pozitivne strani še posebej izkoristili in da naj bi bila glavna naloga v tem, da se jim pri tem svetuje; drugi Slovenci pa naj bi se naprej borili za izpolnitev 7. člena avstrijske državne pogodbe. Na prvo mesto torej ni bil postavljen skupen boj koroških Slovencev za enakopravnost, ampak pravna pomoč za izrabo sedanje manjšinske zakonodaje za del Slovencev.

Ali se tu ne poskuša še pospeševati in poglabljati razbitje koroškoslovenske na-

## OD TEDNA DO TEDNA

■ V Grčiji so bile preteklo nedeljo parlamentarne volitve. Ponovno je zmagala stranka »Nova demokracija« sedanjega ministrskega predsednika Konstantina Karamanlisa, vendar ne s toliko večino kot pred tremi leti. Tedaj je prejela ta stranka od 300 poslanskih mest 220 (54,3 % glasov), to pot pa le 175, tj. 43 % glasov. Vendar ima še vedno absolutno večino v parlamentu. Druga najmočnejša stranka je postala Pasok, tj. vsegrško socialistično gibanje, ki ga vodi Andreas Papandreu. Od 13,5 % je narasla na 25,15 %, na sedežih pa od 15 na 75. Veliki poraženec teh volitev je Mavrosova stranka demokratske sredine (Edik), ki je zdrknila ob 61 na 14 sedežev in prejela namesto prejšnjih 20 odstotkov le 12,8 % glasov. Dobro se je uveljavila prosovjetska komunistična partija (8,28 %), slabo pa domača grška komunistična partija, ki se navdušuje za evrokomunizem (2,39 %). Monarhisti in desničarji so prejeli 7 % glasov, liberalci pa enega.

■ Na sedežu OZN v New Yorku je nadškof Giovanni Cheli, ki je stalni predstavnik Vatikana v tej svetovni organizaciji, izjavil, da Apostolski sedež obsoja kakršno koli ugrabitev letal in jo ima za hud zločin, kajti pri teh ugrabitvah gre za namenske potnike, med katerimi so pogosto otroci, ženske, starejši in bolehniki ljudje. Nadškof Cheli je obsodil tudi vse druge oblike nasilja kot so rododomor, razizem, mučenja, ohranjanje krivičnih gospodarskih razmer.

■ Desettisoč demonstrantov je izražalo svojo nevoljo v trenutku, ko je stopil v Belo hišo v Washingtonu iranski šah Reza Pahlevi. Pri tem je bilo ranjenih 82 oseb, od teh 20 policijskih agentov. Solzni plin je prodril celo v prostore, kjer je predsednik Carter sprejel šaha. Tako sta se tudi onadva pogovarjala s solzami v očeh. Iz Washingtona je šah z ženo odšel na tri-dnevni neuradni obisk v Pariz, kjer se je sestel s predsednikom Giscardom d'Estaingom. Pa tudi tam ni imel miru. Zveza iranskih študentov je delila letake, da ima šah v ječah »sto tisoč političnih nasprotnikov«.

rodne skupnosti v smislu zadnje zakonodaje na različne kategorije kot šolski Slovenci, uradni Slovenci, krajevnonapisni Slovenci...

Na vprašanje, če sta oba omenjena sploh še proti omenjeni zakonodaji, sta to pritrdila. Toda ali ni to burka? Na prireditvi sta se zapletla v vedno nova protislovja. In hotela sta prikriti to s tem, da sta na ljudi, ki so na njuno izvajanje izrekli kritiko, cikala s »poniževalnimi pripombami«.

Ni čudno torej, da so se te organizacije (komunistična društva) popolnoma umaknile od dela za enakopravnost koroških Slovencev, potem ko so prelomila z doslednim odklonom zadnje manjšinske zakonodaje. Njih zastopniki so se najprej potegnili iz solidarnostnega odbora z neutemeljenimi in nevzdržnimi obdolžitvami drugih članov, potem pa se sploh niso več prikazali npr. k sodnemu procesu proti Stefanu Petjaku in proti Filipu Waraschu. Toliko bolj zato oblastno zatirajo, da demonstracije ob Waraschovem procesu niso bile »nujno potrebne« (J. Messner na omenjeni prireditvi).

Potrebno je — nadaljuje udeleženka —, da se takim »zastopnikom« koroškoslovenske skupnosti in njihovim nemškimi idejnimi tovarišem povsod pove pravilno mnenje o zadnji manjšinski zakonodaji. Obe osrednji organizaciji koroških Slovencev pa naj bi ne dopustili, da avstrijska partija in njene organizacije z njih prijaznostjo v bistvu onemogočajo politiko njim in solidarnostnemu odboru.

● Pomožni varšavski škof Jerzy Madzlewski je izrazil svoje zadovoljstvo ob ugotovitvi, da daje poljska vlada vedno več gradbenih dovoljenj za zidavo novih cerkva, župnišč in veroučnih prostorov. Ta čas samo v Varšavi zidajo šest novih cerkva.

● Največ članov kapucinskega reda živi v Italiji: 3664. Sledi Severna Amerika, kjer jih je 1014, v Braziliji jih je 960, v Španiji 768, v Švici 582, v Franciji 484, v Nemčiji 479, v Indiji 431, v Afriki je skupno 839 kapucinov, v Sovjetski zvezi pa le dva.

● Papeške misijonske družbe so nabrale v preteklem letu 50 milijonov dolarjev za potrebe misijonov. To je do sedaj največja nabrana vsota.

## Cecilijanka 1977

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici je posvetila Cecilijanko 1977 spominu priljubljenega primorskega skladatelja Vinka Vodopivca (1878-1952), saj obhajamo letos 25-letnico njegove smrti in se bližamo stoletnici njegovega rojstva. Skoraj vsi nastopajoči zbori so vključili v svoj program vsaj eno Vodopivčovo pesem. Tako so nam utrinki iz njegove bogate glasbene zakladnice ponovno približali velikega ljudskega pevca in plodovitega ustvarjalca.

Letošnja Cecilijanka je bila že dvajseta v neprekinjeni vrsti vsakoletnih pevskih prireditev. V nedeljo 20. novembra se je v Katoliškem domu zbralo toliko ljubiteljev zborovskega petja, da v dvorani še zdaleč ni bilo prostora za vse. Prav gotovo nobena prireditev v letu ne privabi toliko občinstva, tudi z odstranjenimi, kot Cecilijanka. To samo potrjuje dejstvo, da sta zavzetost za zborovsko petje in ljubezen do slovenske pesmi med našim ljudstvom še vedno zelo živi.

Zadnja leta so organizatorji razdelili prireditve na dva dela, v soboto zvečer in v nedeljo popoldne. Letos pa se je prijavilo manj zborov, zato so lahko nastopili vsi v enem dnevu. Prijavljenih je bilo dvanajst zborov. Eden izmed njih — mešani zbor »Valentin Stanič« iz Avč-Lepve — je v zadnjem trenutku odpovedal svoj nastop, nepričakovano pa se je pojavil mešani zbor »Planinka« iz Ukeve. Celotni spored je snemala tržaška radijska postaja; drugi del je oddajala direktno. Napovedovala je učiteljica Lidija Jarc. Oprema odra — simboličen napis — je bila zamisel C. Koršiča.

Po pozdravnih besedah predsednika ZSKP dr. Kazimirja Humarja je spregovoril g. Jožko Kragelj. Prikazal je življenjsko pot Vinka Vodopivca in orisal lik duhovnika-ustvarjalca. Ob koncu je namenil nekaj misli naši mladini, ki naj bi po svojih sposobnostih sledila Vodopivčevemu zgledu.

Prvi je nastopil moški zbor »Brda« iz Krmina-Plešivega. Zapel je Vodopivčovo O večerni uri, J. Ipavca Imel sem ljubi dve in R. Gobca Zapojmo pesem. Zbor, ki je po svojem nastanku še mlad, je vodil Zdravko Klanjšček. Mešani zbor »F. B. Sedej« iz Steverjana je pod vodstvom Hermana Sreberničarja zapel narodno v priredbi Mirka Fileja Dekle v zelenem vrtu sedi, Vodopivčovo Na Posavju in Hladnikovo Je mrak končan. Tretji je bil na vrsti mešani zbor iz Zgonika. Pod vodstvom Hermana Antoniča je zapel pesmi Huda zima E. Adamiča, Ena ptička priletela V. Vodopivca in Nič ne maraj A. Dolinarja. Mešani zbor »Štandrež« je letos pripravil Mirko Spacapan. Pod njegovim vodstvom je zbor zapel Vodopivčovo Soldaška, Aljažovo Slovenska zemlja in Adamičovo Fantu. Pevcem iz Štandreža je sledil moški zbor prosvetnega društva »Andrej Paglavec« iz Podgore. Za ta svoj prvi nastop na Cecilijanki je izbral pesmi Bori Srebotnjaka, V nedeljo popoldne R. Simonitija in Na trgu V. Mirka. Zbor je vodil Marjan Ciglič. Ob koncu prvega dela je nastopil še mešani zbor »Planinka« iz Ukeve v Kanalski dolini. Kot ponavadi se

## Ob nekem razmišljanju

V Katoliškem glasu z dne 11. novembra je objavljen članek »Moje razmišljanje o našem duhovniku«. To razmišljanje me je nagnilo, da napišem tudi jaz svoje razmišljanje.

Gdč. Tržačanka stavi nam duhovnikom za zgled pok. msgr. Ukmarja. Toda msgr. Jakob Ukmar je bil enkratna duhovniška osebnost. Vsi mu ne moremo biti enaki, ker smo zrastle v drugačnih razmerah in z drugačnimi človeškimi in nadnaravnimi darovi. Večkrat sem se tudi vpraševal, ali bi bil msgr. Ukmar, takšen kot je bil, še zmeraj duhovnik za današnji čas. Kolikor mi je znano, je msgr. Ukmar vstajal ob 4<sup>h</sup> zjutraj in hodil spat ob 9. uri zvečer. V tem je bil točen kot ura. Ali ve gdč. Tržačanka, da se danes za številne duhovnike po večerji začenja šele zadnji del njihovega delovnega dneva? Saj prej ni časa za seje, srečanja z mladimi, za pisanje, za pripravo na pridige in verouk naslednjega dne. Drugačni časi in razmere zahtevajo drugačnih duhovnikov. Ali ni tako? Zato sodite duhovnike kot tudi druge ljudi z ozirom na današnji čas in potrebe.

Potem govori gdč. Tržačanka o neki »neednosti« med duhovniki. V čem je ta neednost? Morda v oznanjevanju Kristusovega evangelija? Neednost med nami izhaja preprosto iz različnega gledanja na nekatere dušnopastirske probleme sedanje-

je predstavil v živobarvnih domačih nošah. Pod vodstvom Franca Sivca je zapel J. Petjaka Pomlad ter Kramolčevi Vinska trta in koroško ljudsko pesem, ki so ji ukvanski pevci spremenili naslov Mi Ukljani.

V drugem delu sporeda se je najprej predstavil mešani zbor »Hraste« iz Doberdoba — pevovodja je Karlo Lavrenčič —, ki je izvajal Ecce quomodo moritur justus J. P. Gallusa in dve Vodopivčevi, Naročilo in Poljske rože. Moški zbor »Štma-ver« je pripravil pesmi Šopek (F. Juva-nec), Hej, kupil si jaz pipo bom (V. Vodopivec) in Zdravica (E. Adamič). Dirigiral je Gabrijel Devetak. Mešani zbor »Rupa-Peč« je pod vodstvom Zdravka Klanjščarja zapel Vodopivčovo Ptici, Kramolčev Oj te mlinar in Mihelčičevo Le tja, kjer je trata zelena. Spet je bil na vrsti moški zbor, tokrat »Fantje izpod Grmade«, ki jih vodi Ivo Kralj. Zapeli so Prelovčev Oj Doberdob, Vodopivčovo Jaz bi rad ru-dečih rož in Adamičovo pesem Vasovalec. Vrsto mešanih in moških zborov je popostril sveži dekliški zbor iz Devina, edini v taki zasedbi. Pod vodstvom Hermana Antoniča je podal medžimursko v Tomčevi priredbi Pod kupinom, Mozartovo skladbo Ave verum in Gobčovo pomladna. Spored je sklenil moški zbor »Mirko Filej«, ki letos slavi desetletnico svojega delovanja. Poslušali smo Zebljarsko V. Vodopivca, Simonitijevo Mati Jagoda in ljudsko v Maroltovi priredbi Kej, kej b' jes tebe dau. Ze od vsega začetka vodi ta osrednji goriški moški zbor Zdravko Klanjšček.

Pevce in njih zborovodje so poslušalci nagradili z navdušenimi aplavzi, kar so prav vsi zaslužili. Vsak zbor se je po svojih močeh kar najbolje pripravil. Pri nekaterih je treba še posebej poudariti, da od leta do leta napredujejo (npr. »Brda«, »F. B. Sedej«, »Štandrež«). Lepo so oblikovani »Hraste«, »Štma-ver« in »A. Paglavec«. Prijeten je bil tudi nastop devinskega zbor. Resno pripravo kažejo zbori iz Rupe-Peči, Zgonika in Ukeve. »M. Filej« in »Fantje izpod Grmade« sta studii do potrdila svojo kvaliteto.

Zeleti in upati je, da se bo za Cecilijanko 1978 prijavilo večje število zborov in da se bodo tudi tisti, ki iz kakršnega koli vzroka letos niso mogli nastopiti, spet nadaljevali dolgoletno tradicijo. Naj spomin na skladatelja Vinka Vodopivca, neutrudnega pevovodjo in glasbenega organizatorja vlije našim zborom novega navdušenja in poguma. Prav gotovo velja tudi njim Vodopivčeva misel: Glasba je najplemenitejša umetnost. Svojam pripadnikom nudi sicer dosti trpljenja, težav in razočaranj, a tudi največjo srečo in zadovoljstvo.

L. B.

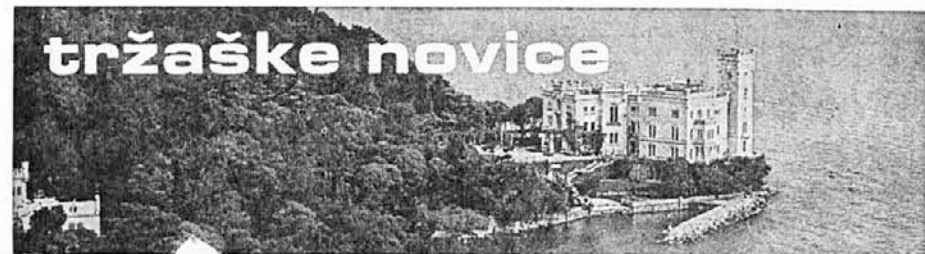
Opomba uredništva. Poleg zborov »Valentin Stanič« je bil povabljen še neki drugi zbor, ki je pa nekaj dni pred Cecilijanko udeležbo odpovedal. Na letošnji Cecilijanki, posvečeni Vinku Vodopivcu, je bila torej odsotna matična domovina, ki hrani grob tega primorskega skladatelja in ki ga je za življenje častila. Njena vsi-jena odsotnost glasno priča o marsičem.

Končno še beseda o naši duhovniški nepotrpežljivosti. »Če si želiš prijazne besede in jo tudi daš, lahko prejmeš ledeno mrzlo prho.« piše v članku. Tudi to se lahko zgodi, zlasti če pride ženska na vrata ob nemogočih urah ali ko je človek poln drugega dela in skrbi, pa se obiskovalka na dolgo in široko izgublja v malenkostih, kot sama pravi. Če v takih primerih dobi »mrzlo prho« od duhovnika, naj mu bo hvaležna. Saj ni potrebno, da nosiš v župnišče vse kvante iz vasi ali vse svojih največkrat umišljenih bolezni.

Zgodi se pa, da smo včasih res nepotrpežljivi in neprijazni. V takem primeru se spomnimo na priporočilo apostola Pavla: »Drug drugega napake prenašajte!« Mi vaše in vi naše. Življenje v manjših ob-čestvih pa res utegne postati šola večje potrpežljivosti in razumevanja, posebnost za take, ki nimamo svoje družine.

K. Humar





## Okrogla miza o radiu Trst A

Ravnatelj tržaške radijske postaje dr. Guido Botteri, ki je kot tak ravnatelj tudi slovenske postaje Trst A, je v soboto 19. nov. sklical okroglo mizo, to je posvetovanje o tej slovenski radijski postaji. Od reforme radijske in televizijske službe v Italiji je preteklo dobro leto dni. Tudi tržaška postaja Trst A je ob reformi doživela številne spremembe, tako glede oddaj kot glede osebja na radiu. Zato je bilo na mestu, da je odgovorni funkcionar te radijske postaje želel slišati mnenje sodelavcev in poslušalcev. Povabljeni so se v zelo lepem številu odzvali. Dvorana v hotelu Val Rosandra je bila premajhna za vse udeležence. Znamenje, da je med nami zanimanje za radio Trst A še zmeraj veliko, čeprav ne več tako veliko kot pred reformo.

Dr. Botteri je kot vabitelj pozdravil navzoče in je rekel, da želi, naj bo postaja Trst A v službi slovenske narodne skupnosti v Italiji. Za njim se je oglašil Ed-

prostega pristopa in sodelovanja, dejstvo, da so uvedli oddaje tudi za Beneško Slovenijo. Želja mnogih je bila, naj bi tržaški radio zajel celotno našo deželo, upošteval pluralistično razvejanost Slovencev v Italiji, nudil avtonomne možnosti slovenskim sodelavcem pri oblikovanju oddaj v vodenju postaje.

Na te številne in tudi dolge posege je ob koncu odgovoril dr. Botteri. Iz njegovega odgovora na kritike in želje je bilo razbrati, da bo kljub vsemu temu ostalo še nadalje kot je bilo doslej.

Zato smemo zaključiti to poročilo z naslednjim vtisom: Ravnatelj radijske postaje v Trstu je sicer sklical posvetovanje, toda s prikritim namenom, da bo poslušal in upošteval le hvalo in ne kritike. Vsled tega je bilo v posegih z določene strani precej dobrikanja.

Po vsem tem bo torej dr. Botteri tudi po sobotnem srečanju po svoji volji vedril na tržaškem radiu kot je do sedaj v

## Od Triglava do Andov

V zbirki knjig, ki jih je Goriška Mohorjeva družba pripravila za leto 1978, so tudi spomini msgr. Janeza Hladnika »Od Triglava do Andov«. Kot nas je pred leti GMD s Kobalovim delom »Svetovni popotnik pripoveduje« seznaniša z življenjem slovenskih izseljencev v Severni Ameriki, tako nam tokrat razgrne pred očmi delo in trpljenje slovenskih izseljencev v Južni Ameriki, zlasti v Argentini. Hladnik je bil poleg Jožeta Kastelca resnični apostol argentinskih Slovencev, posebno Primorcev in Prekmurcev, ki so se tjakaj zatekli po prvi svetovni vojni pa tudi drugega izseljeniškega vala po drugi vojni. S svojim dušnopastirskim, narodnim in socialnim delom je družil, dvigal in reševal slovenske ljudi, ki jih je nemila usoda odtrgala od doma in vrgla v tujino.

S svojo prijetno, nazorno in šegavo besedo nam msgr. Hladnik opiše svojo življenjsko pot. Od Petkova v župniji Rovte na Notranjskem, kjer se je rodil, nas vodi preko Škofje Loke, Ljubljane, kjer je študiral, Metlike, Zagreba in Kstanjevice, kjer je služboval, v Argentino. Podrobno opiše tudi svoj obisk v domovini in v zamejstvu po drugi svetovni vojni, iskreno poda svoje vtise, nakar se spet vrne na svojo župnijo v Argentini, kjer umrje 20. junija 1965.

Hladnik je stopal skozi življenje odprtih oči, zato nas v knjigi seznanja s celo vrsto oseb, ki jih je srečal na življenjski poti, krajev, ki jih je obiskal, dogodkov, ki so vsakokratno pretresali javnost in odločali o usodi slovenskega naroda.

Med množico oseb izstopa prikaz Hladnikove matere, delavne in modre žene, ki otroka zaoblubi brezjanski Materi božji, a pusti sinu, da se sam odloči za duhovniški poklic. V kratkih potezah spregovori o svojih srečanjih z javnimi delavci, škofi in ministri pa tudi s samim Peronom. Nad vse lepi so njegovi potopisi, saj je prehodil večkrat ne samo Slovenijo in se povzpел na Triglav, temveč tudi Primorsko in Koroško, kjer je imel vrsto prijateljev in znancev. Nad vse zanimivi so njegovi kritični pogledi na važnejše dogodke, ki so krojili našo narodno usodo, npr. o prvi svetovni vojni, majniški deklaraciji, zlomu Avstrije, izgubljeni Primorski in zapravljeni Koroški, Zivkovičevem režimu in priključitvi Metlike k Hrvaški, o svojih uspehih in porazih v Buenos Airesu, o mesečniku »Duhovno življenje«, ki ga je vrsto let urejal itd.

Iz zajetne knjige 282 strani, okusno opremljene s slikami, veje žar delavne ljubezni do slovenskega človeka, krščanski idealizem in pripravljenost na še tako težke žrtve v službi Cerkve in naroda. Na pogrebni svečanosti je Miloš Stare primerjal pok. Hladnika s samim Janezom Ev. Krekom.

Prepričani smo, da bo slovenska javnost z veseljem segla po tej knjigi, ki zgovorno priča, da je resnična človekova veličina v dobroti in samopožrtvovanju za druge.

R. K.

Pet dni se je mudil na uradnem obisku v Kanadi italijanski ministrski predsednik Andreotti. Najprej je obiskal Toronto, nato pa prestolnico Kanade Ottawa. Ponovno se je srečal s kanadskim ministrskim predsednikom Trudeaujem. Svoj obisk je zaključil v francosko govorečih mestih Quebecu in Montrealu. Tu se je sestel s predstavniki italijanske skupnosti, ki je v Kanadi zelo številna.

zvočnike, cenejše in močnejše od zvonov. Daleč prek zaslinih hiš novo nastajajočega predmestja je šel zvok zdaj pobožne Ave Marije, zdaj vojaških koračnic, argentinskih kitar, slovenske polke, koreninskeva Chamamé, Zveličar naš je vstal iz groba. Glej zvezdice božje. Kar je imel pri rokah.

Radovednost je prignala ljudi in radovedneži so počasi prihajali pomagat. Začeli so prihajati v cerkev.

Tudi zgledi vlečejo. Vsako nedeljo so videli domačini cele vrste ljudi, Slovence iz bližnje novonastajajoče Slovenske vasi, ki so tudi v dežju in po blatu prihajali v cerkev.

Padre Juan pa ni sedel v pisarni in sprejemal ljudi. Bil je vedno v cerkvi ali na cerkvenem dvorišču, da je bil bolj dostopen vsem. Z vsakim se je pogovarjal, če je le hotel govoriti z njim.

Cerkev je postala premajhna. Odločil se je zgraditi večjo. Malo z darovi, malo s srečlovi je zbral za nekaj tisoč kosov opeke.

»Bo že Bog dal, da bo šlo.« Zidarji so začeli zidati, on pa je vozil v samokolnici opeko in mešal malto, kar zidati ni znal. Ljudje so to videli in prihajali pomagat. Zrastla je nova cerkev z visokim zvoni-

## Z GORIŠKEGA

### Slovenski socialisti poraženi v lastni stranki

V soboto 19. in v nedeljo 20. novembra se je v Gorici vršil pokrajinski kongres Italijanske socialistične stranke, v kateri se udeležuje precejšnje število Slovencev. Med temi so bili najvidnejši predstavniki dr. Sanzin, Waltritsch, dr. Nanut, dr. Bukovec. Ta stranka ima največjo oporo med Slovenci v Štandrežu. V novi pokrajinski odbor, ki šteje 33 članov, so pa izvolili le dva Slovence in sicer Vladimirja Nanuta in Walterja Ressija, oba iz Štandreža.

Kongresa se je na povabilo udeležila tudi delegacija Slovenske skupnosti, ki sta jo sestavljala pokrajinski tajnik Marjan Terpin in Milenka Rustja, predstavnica mladinske sekcije SSK na Goriškem.

V nedeljskem »Primorskem dnevniku« smo v mastnem naslovu brali, da so se socialisti zavzeli za globalno zaščito Slovencev v Italiji. Kdor pa je sledil pripravi in delu kongresa, je dobil jasen vtis, da smo Slovenci za PSI deveta briga in se za nas zavzamejo le štirinajst dni pred vsakimi volitvami. Vabila na kongres so bila namreč izključno v italijanščini, le-paki po mestu in drugod samo italijanski, kongresni material samo v italijanščini, vsi napisi v kongresni dvorani samo v italijanščini, predsedstvo kongresa — ki ga je sestavljala kaka desetina ljudi —, je bilo sestavljeno samo iz italijanskih članov PSI. Nihče ni na kongresu prevajal. Zato sta SZDL iz Nove Gorice in SKGZ imela s sabo že prevajalca z napisanim prevodom (bili sta torej seznanjeni, da ne bo nihče prevajal), saj bi sicer nihče v dvorani ne razumel njih govora, kakor se je zgodilo s predstavnikom SSK, ki so ga razumeli le izredno maloštevilni prisotni Slovenci. Ta predstavnik je v pozdravnem nastopu tudi obžaloval dejstvo odsotnosti slovenskega jezika.

Človek se ob vsem tem vprašuje, čemu socialistični predstavniki in najbolj seveda njih slovenski eksponenti stalno trobijo našim ljudem o boju PSI za slovenske koristi, pa se sami v praksi boje pokazati svoje poreklo in je na kongresu le Walter Ressi spregovoril nekaj skromnih besed o štandreških in slovenskih problemih.

Menimo, da je to namerno in načrtno zavajanje Slovencev pot v asimilacijo. Ob vsem tem čutijo zlasti mladi, da je končno



Števerjanski župnik Anton Prinčič blagoslavlja doprsni kip nadškofa F.B. Sedeja v Domu, ki se sedaj imenuje po tem zaslužnem Slovencu

edina prava politika tista, ki jo je izbrala Slovenska skupnost. Zato se bo treba še bolj trdno boriti za njeno uveljavitev med vsemi tistimi Slovenci v Italiji, ki so še ostali poštenega slovenskega duha.

### Zahvalnica v Števerjanu in na Jazbinah

V Števerjanu je zahvalnica na nedeljo po svetem Martinu. Tako je bila letos 13. novembra. Dušnemu pastirju je prišel v pomoč g. Vinko Klančar z Mirenskega Gradu, ki je pridigal pri vseh mašah, vmes pa pridno spovedoval. Lepo število vernikov je prejelo zakramente. G. misi-jonar nas je spomnil večnih resnic in dolžnosti, da se Bogu zahvalimo za vse do-brote. Priporočil nam je, naj Boga slavimo z jezikom in življenjem, zlasti da od-pravimo iz svoje srede madež kletvine, ki nam ne dela časti. Po maši je bilo izpo-stavljeno Najsvetejše do 15. ure. Ob za-ključku so se pridružili še pevci in pevke iz Cerknega. Skupno smo zapeli zahvalno pesem. Po blagoslovu je sledil kulturni spored z odkritjem doprsnega kipa nadškofa F. Sedeja. O tem smo že zadnjič poročali, danes pa objavljamo sliko s te svečanosti.

\*\*\*

Na Jazbinah je bila, kakor je že navada, zahvalnica na praznik Kristusa Kralja 20. novembra. Ta dan pred 30 leti se je začelo na Jazbinah bogoslužje, najprej v bivši kleti družine Carollo, od leta 1956 pa v novi cerkvi Marije Pomagaj. Ne smemo pozabiti, da je bil pobudnik za vse to, kar Jazbine sedaj imajo (cerkev, pokopališče, šola) njihov prvi vikar, letošnji zlatomaš-nik g. Albin Martinčič. Ob letošnji zahval-nici smo se tudi njega spomnili. Jazbinci pa so svojo hvalečnost izpričali tudi s tem, da so cerkvi darovali nov kelih. Med darovanjem, ko so drugi otroci prinesli na oltar razne darove, so pa otroci iz družine Skok prinesli ta kelih. Med drugimi znaki je na njem vtisnjen monogram Alfa in Omega, Začetek in Konec, kar pomeni Kristusa. Po maši je bila zahvalna pesem ter blagoslov raznih vozil. Ob cerkvi je tudi že stala miza za bratski obed, h kateri so vsi pristopili in si postregli z novim vinom in prigrizkom. Prijetno jeensko sonce je vsemu srečanju na griču nad Trebežem dalo še poseben čar. - A. P.

■

● Znana Marijina božja pot Altötting na Bavarskem obhaja letos svoj tisočstoletni jubilej. Prvič v zgodovini se namreč ome-nja v letu 887. Za ta jubilej je nemški grafik Langhans iz Würzburga izdelal po-sebno spominsko medaljo.

### ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV NA TRŽAŠKEM priredi v nedeljo 27. novembra ob 17. uri

## Revijo pevskih zborov

Prireditev bo v Kulturnem domu v Trstu. Ob tej priložnosti bo Zveza podelila priznanja zborovodjem in pevcem, ki že dolgo vrsto let sodelujejo pri cerkvenih zborih.

vin Svab, župan v Dolini. Govoril je v imenu dolinske občine, saj se je posveto-vanje vršilo na tleh njegove občine. Go-voril je v slovenščini in izrazil željo, naj bi se tudi italijanski meščani naučili slo-venščine, da bi nas lahko razumeli, ko go-vorimo v naši materinščini.

Za dolinskim županom se je začela vrsta posegov od strani navzočih. Vseh, ki so posegli v razpravo, je bilo okoli 30. Neka-teri so bili tudi zelo dolgi in so se spustili v čisto postranska modrovanja. Zato se je debata s kratkim presledkom raztegni-la od 15. ure do 20.30 in še čez. Posegi so se tikali vsebine oddaj, ki nekaterim niso pogodili, ker v njih ni prostora za dram-ske tekste. Drugi so tožili, da so športna poročila prekratka. Tretji so se ustavili ob slabi slovenščini, ki jo je večkrat sli-

pričakovanju, da mu bo zaupana tudi de-želna televizija, ki bi leta 1979 morala začeti z oddajami. Ob takšnem stanju si Slovenci, posebno demokratični Slovenci, nimamo kaj prida pričakovati od radijske službe.

### Nabrežina

Tudi naša župnija je slovesno praznova-la zahvalno nedeljo. Skrbne gospodinje so zelo okusno okrasile oltar s poljskimi pridelki. Temu so dodale še naše časopise in revije, ki predstavljajo duhovno hrano.

Med bogoslužnim opravilom je mladina ob spremljavi piščalk zapela »Hvala za vsako dobro jutro«, vsa cerkev pa na kon-cu maše ob veselem pritrkovanju »Hvala večnemu Bogu«. Sledil je blagoslov vozil. Skavti so poskrbeli za pečen kostanj, ki je šel v slast zlasti mladini. Vesel film v popoldanskih urah je zaključil letošnjo zahvalno nedeljo.

■ Pretekli teden so člani »rdečih brigad« spet izvršili dva atentata. V Turinu so težko ranili namestnika odgovornega ured-nika lista »La Stampa« 61-letnega Carla Casalega, v Genovi pa vodjo načrtoval-nega oddelka tovarne Ansaldo, Carla Ca-stellana. V zvezi s temi vse bolj pogost-nimi atentati je notranji minister Fran-cesco Cosiga izjavil, da Italija ne potrebu-je posebnih zakonov proti terorizmu, pač pa potrebuje bolj opremljeno in organi-zirano policijo in zlasti več sodelovanja z demokratičnimi silami. Letos je bilo v Italiji izvršenih že 1.693 atentatov: na po-sameznike 435, na ustanove 339 in na se-deže političnih strank 300.

kmalu vsi skupaj. Zapeli so kot Vipavci, trčili na zdravje in se razšli. Vsak z zadnjo številko revije »Duhovno življenje« v žepu in z željo, da bi čimprej spet prišli skupaj.

Tako je držal gospod Janez skupaj slo-vensko skupnost z obiski in revijo »Du-hovno življenje«, ki jo je sam urejeval in tudi sam od hiše do hiše pobiral naroč-nino zanj.

\*\*\*

Zdaj je kot Padre Juan tudi tako delal, le da na argentinski fari. Razgibal je ljudi, da so se približali. Po navadi so zvonovi, ki vabijo ljudi v cerkev. On pa je imel v nizkem zvoniku tri zvonove, enega manj-šega od drugega. Koga bi privabil s takimi zvonovi?

Nekoč je obiskal rojak, skoraj bo-gataš. Videl je delo gospoda Janeza in glo-boko segel v žep, da je podprl njegovo fa-ro. Predno se je poslovil, je prosil gospo-da Janeza, če sme v zvonik, da bo zvonove videl. Pa se je že odrezal gospod Janez:

»Kaj boš hodil v zvonik. Bom šel jaz gor, ki sem stopnic vajen, pa ti jih bom prinesel pokazat.«

Padre Juan z zvonovi res ni privabil ljudi. Privabil pa jih je s pesmijo, kot prejšnje čase Slovence. Postavil je v zvonik

## Gospod Janez - Padre Juan

(Ob bližnjem izidu knjige Goriške Mohorjeve družbe »OD TRIGLAVA DO ANDOV«)

Gospod Janez je že kot slovenski kaplan znal najti pot do ljudi. Včasih tako kot Jud, ki je šel v nebesa in poprosil, naj mu samo toliko odpro, da bo videl, kako je notri. Ko je stopil notri, je slekel suknjič in sedel nanj. Sv. Peter ga je opomnil, da je že dosti videl in da naj odide, Jud pa, da ne gre, ker da na svojem sediš.

Gospod Janez je našel vhod v vsako hi-šo, kjer je zvedel, da žive Slovenci. Včasih vabljen in žaželen, drugič, ker je bil že notri, ko so mu šele mislili zaloputniti vrata. Povsod pa je bilo slovo enako: »Le kmalu se spet oglosite, gospod Janez!«

Gospod Janez je tako obiskoval vse Slo-vence po Argentini. Od Chaca na severu do Patagonije na jugu. Sel je za Slovenci po vsem velikem Buenos Airesu, ki je dolga vas kot od Trsta do Gorice, od Tr-sta do Postojne in od Trsta do Pazina.

Gospod Janez je po slovensko zapel, do-mači so poprijeli, kakor je kdo znal. Če je bilo še kaj sosedov Slovencev, so bili

maše.«

Pa on mirno leži v krsti, sveče gorijo, elektrika sveti in zvonovi zvonijo. Kaj je škoda sveč in elektrike v primeri s škodo, ki jo trpi fara, ki je izgubila svojega prve-ga, tako ljubljenega župnika. Ljudje so izostali od dela. Zgubili so en dan plače, da so lahko šli za pogrebom. Kaj je izgu-ba plače enega dneva proti izgubi, ki jo trpi vsa fara.

\*\*\*

Pred leti je bila tam pampa. Na vsak streljaj ena hiša, ki jo je zgradil kak bogat meščan, da se je zatekel na varno v ta kraj za čas, ko je v mestu razsajala ko-lera.

Zdaj je ta kraj gosto naseljen del mesta Lanús. Ima tlakovane ceste, trgovine, de-lavnice. Pri fari sv. Jožefa je osnovna in srednja šola. Cerkev je velika in lepa. V njej počiva v svoji grobnici Padre Juan. Farani so ga prinesli iz pokopališča nazaj v cerkev, da je vedno med njimi.

Ni pokopan v zemlji. Na njegovi krsti pa je žara slovenske prsti, ki so mu jo poslali šolarji iz Slovenije, ko je bil še slo-venski kaplan. Za pest prsti iz Gorenjske, za pest iz Stajerske, za pest iz Dolenjske, za pest iz Bele krajine. Pa tudi s Krasa in Goriške.





## Slovenska duhovnija v Gorici

Slovensko dušnopastirsko središče v Gorici je v nedeljo 20. novembra, na praznik Kristusa Kralja, proslavilo peto obletnico svojega obstoja. Ta za goriške Slovence nadvse važna cerkvena ustanova, osnovana z odlokom z dne 24. oktobra 1972 nadškofa Petra Cocolina, je že uspela povezati v občuteno versko skupnost dober del slovenskih rojakov, raztresenih po vseh mestnih četrtih, in ima vse pogoje, da pritegne še vse tiste, ki hočejo živeti po veri v zvestobi svojim verskim izročilom in doživljanju značilne slovenske duhovnosti.

Na jubilejno proslavo se je duhovnija pripravila s tridnevno, ki je od 9. do 13. nov. vodil ljubljanski jezuit p. Franc Šetar in ki se je zaključila v nedeljo 13. nov. v goriški stolnici s posvetitvijo duhovnije Srcu Jezusovemu. Osrednja cerkvena proslava pa je bila v nedeljo 20. novembra, na praznik Kristusa Kralja. V prijetno okrašeni cerkvi sv. Ivana je bilo opoldne slovesno somaševanje, ki ga je vodil župnik msgr. Franc Močnik, in pri katerem sta prvič nastopila z branjem bogoslužnih beril slovenska bogoslovca diakon Vojko Makuc in tretjeletnik Tacijan Maurencig.

Po evangeliju je msgr. Močnik podal

### ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

javlja, da bo v **četrtek 8. decembra**, na praznik Brezmadežne ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici

### MALA CECILIJANKA

Sodeluje večje število mladinskih zborov iz mesta in s podeželja. — Vabljeni!

kratek prikaz dela, prizadevanj in častnih uspehov, ki jih je v tem petletju dosegla slovenska duhovnija v Gorici. Tako je bilo v tem času krščenih 51 otrok, poročenih 16 parov, birmanih 50 mladostnikov, prvoobhajancev je bilo 124 in pogrebov 69. Ustanovljen je bil gospodarski svet, ki je izvedel številna obnovitvena dela in preuredbe ter sodeloval pri nakupu stanovanj za dušnega pastirja in dušnopastirskega urada.

Zatem je msgr. Močnik blagoslovil posebno spominsko ploščo, vzidano na desni notranji steni brž ob vstopu v cerkev, ki z zlatimi črkami sporoča:

### V TRAJEN SPOMIN

V tej cerkvi je nadškof Peter Cocolin

**24. X. 1972 ustanovil dušnopastirsko središče za goriške Slovence. - Ob peti obletnici se je slovenska župnija posvetila Jezusovemu Srcu 13. XI., ko je Cerkev vladal Pavel VI.**

Petletje neke ustanove je le prekratko razdobje, da bi moglo izpeljati velike zasnoze, zato pa je bila proslava te petletnice predvsem spodbuda goriskim Slovincem, naj se oklenejo svojega dušnopastirskega središča, naj tam krščujejo svoje otroke, sklepajo poroke in še zlasti opravljajo pogrebne svečanosti za svojimi rajniki. Nikjer v mestu ne bodo doživeli toliko pristrčne domačnosti pri krstih in porokah, nikjer toliko doživite vere v posmrtnost in toliko iskrene molitve in petja kot ob pogrebi in mašah zadušnicah kot pri Sv. Ivanu.

Slovenski duhovniji v Gorici izrekamo lepe želje in voščila, da bi združila čim več goriskih Slovencev v poveličevanju božjega Odrašenika in v delu za posvetitev duš v vsej zvestobi Bogu, Cerkev in lastnemu narodu. - R. K.

### Beneškoslovenski »Dom«

Po daljšem presledku je spet izšel ta beneškoslovenski verski list. Uredniški odbor je tokrat razširjen in ga sestavlja poleg beneških duhovnikov tudi nekaj vernikov. Uredniki obljubljajo odsej redno izhajanje glasila in sicer vsak mesec, če ne bodo tega kdaj preprečile nepredvidene okoliščine.

Pričujoča številka ima za naslovni članek poročilo o kulturnem srečanju na Kamenici, ki ga organizirajo beneška kulturna društva. Srečanje se prireja vsako leto in udeležujejo se ga ljudje iz treh obmejnih dežel. Sv. maša darujejo v štirih jezikih. Posebna misel je nadalje posvečena Vahtam (Vsem svetim).

Več člankov obravnava obrekovanje in gonjo proti tistim, ki se v Benečiji potegujejo za domači jezik v cerkvi in zunaj nje, posebno proti beneškim duhovnikom v zadnjih letih. Posrečen je opis znane cerkve Sv. Ivan v Cele (Antro - Landarske jame) ob nje 500-letnici. Oglašja se znova »Stric Jakob« in sledi več domačih novic. Zahtevnejši članki so pisani v italijanščini. Obenem pa list začne tudi razlagati slovenskega pravopisa, da bi beneški ljudje, ki nimajo slovenske šole, mogli slovenske članke uspešno brati.

### Nova svobodna radijska postaja

V Gorici bo v kratkem začela z rednimi oddajami nova svobodna radijska postaja. Imenovala se bo RADIO POPOLARE/Gorizia, LJUDSKI RADIO/Gorica. Oddaje bodo v treh jezikih naše pokrajine in sicer v italijanščini, furlanščini in slovenščini. V tej slednji bo pet rednih tedenskih oddaj po približno pol ure. In to v večernih urah. V prihodnji številki bomo o tej postaji kaj več poročali.

### Uspeh slovenske študentke

V Ljubljani je uspešno diplomirala iz telesne vzgoje Jožica Mikulus, doma z Oslavja pri Gorici. Ko ji k uspehu čestitamo, ji želimo, da bi se v svojem poklicu uspešno uveljavila.

PD »F.B. Sedeje« iz Števerjana vabi na predstavo Primorskega dramskega gledališča Mali oder, ki bo ta **petek 25. nov. ob 20.30** v Sedejevem domu. Nastopil bo Jože Zupan z delom Janeza Svetokriškega

### EN SREČEN, VESELI IN VSEH TROŠTOV POLN DAN VOŠCIM

Režija: Iztok Valič

## OBVESTILA

**Razstava o Kristusovem mrtvaškem prtu** je v cerkvi Srca Jezusovega v Gorici odprta vsak dan ob 8.30 do 12.30 in od 15. do 18. ure do 28. novembra. Razstava brez dvoma zasluži ogled, kar pričča vsak dan večje število obiskovalcev. V nedeljo 27. nov. ob 18. uri bo v prostorih kina »Stella Matutina«, ul. Nizza 32, predaval prof. msgr. Giulio Ricci o temi »Zadnja znanstvena odkritja o sv. sindonu«. Tudi to predavanje toplo priporočamo.

**Občina Doberdob** je razpisala javni natečaj na podlagi naslovov in izpitov za mesto občinskega šoferja, cestarja, pomočnika in grobarja. Prošnje je treba vložiti na kolokovanem papirju na tajništvu občine najkasneje do 12. ure 19. decembra 1977.

**Društvo slov. izobražencev v Trstu** vabi na predavanje prof. Maksa Šaha »Italijanski konzul Galli o Slovencih pred prvo svetovno vojno«, ki bo v ponedeljek 28. novembra ob 20.15 v ul. Donizetti.

**Potovanje v Verono.** Odhod iz Trsta v Verono na posvečenje novega tržaškega škofa msgr. Bellomija bo to nedeljo ob 9. uri s trga Oberdan v Trstu. Kdor se želi udeležiti, naj se vpiše za potovanje v trgovini Fortunato. Cena za vožnjo in kosilo je 10.000 lir.

**Dušnopastirski tečaj** slovenskih zamejskih in zdmskih duhovnikov ob leta 1978 v Celovcu od 21. do 23. avgusta.

### DAROVI

**Za cerkev sv. Ivana v Gorici:** družina Evgenija Bertollini v spomin pok. Ivana Vetrha 20.000; družina Tomažič ob prvi obletnici smrti Filipa Tomažič 13.000 lir.

**Za Alojzijeveč:** župnija Standrež ob zahvalni nedelji zelenjavo in krompir; družina Julke Brajnik v spomin Cvetka Brajnik 70.000; stolniški zbor namesto cvetja na grob Marije Podobnik 15.000; Danila Čevdek namesto cvetja na grob Lize Gorikič 10.000 lir.

**Za športni odsek volčičev v Gorici:** družina Grusovin namesto cvetja na grob Cvetka Brajnik 20.000 lir.

**Družina Lasč iz Sovodenj** daruje namesto cvetja ob pogrebu Cvetka Brajnik 10.000 lir za Alojzijeveč.

**Za cerkev v Doberdobu:** družine Semočič iz Sestljana ter Lavrenčič in Kocjančič iz Ronk darujejo namesto venca ob pogrebu Jožefa Ferletiča iz Doberdoba 25.000 lir.

**Družina Breclj iz Devina** daruje namesto cvetja na grob Pepija Ferletič za zbor Fantje izpod Grmade, za dekliški zbor Devin in za Katoliški glas po 10.000 lir.

**Za cerkev na Opčinah:** N. N. 5.000; družina Peter Vidau v spomin pok. g. Jožeta Vidmarja 10.000; razni 6.000 lir.

**Družina Leban iz Trsta** daruje ob smrti očeta Franca po 10.000 lir za Katoliški glas, za Marijin dom v Rojanu, za Skupnost Družina Opčine, za lačne po svetu in za misijone.

**Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu:** Nada in Tullio Zaghet v spomin na pok. Valerijo Lenardon 5.000 lir.

**Za Marijin dom v Rojanu:** G. Z. v spomin pok. mame 10.000 in v spomin pok. Petra 2.000 lir.

**Za Sv. goro:** Pina Tavčar, Trst, ob 25-letnici moževe smrti 10.000 lir.

**Za misijon p. Kosa:** N. N. 10.000 lir.

**Za misijone:** Pina Giraldo namesto cvetja v spomin pok. Elizabete Toros 5.000; N. N., Opčine, 5.000; J. V., Trst, ob 25-letnici moževe smrti 10.000 lir.



**Casnikarski programi ob nedeljah:** Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

**Casnikarski programi od ponedeljka do sobote:** Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

**Spored od 27. nov. do 3. dec. 1977**

**Nedelja:** 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Vedri zvoki. 10.30 Orkester. 11.05 Mladinski oder: »Zvesti tovariši«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

**Ponedeljek:** 8.05 Tjavidan. 9.30 Kaku so jele naše nuonote. 10.05 Koncert. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Glasbeni ping pong. 16.30 Glasba za najmlajše. 17.05 Mladinski zbor iz Maribora. 18.10 Slovenci v habsburški monarhiji.

**Torek:** 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert. 10.35 Primorske žene v Egiptu. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Mladinski zbor iz Maribora. 18.10 Pravorečje.

SKAD-Gorica razpisuje

### ABONMA ZA CINEFORUM

Ciklus bo obsegal osem filmov na temo: Oblast in čustva v družbi. - Pojasnila dobite pri odbornikih društvu.

**Sreda:** 8.05 Tjavidan. 9.30 Z modo po svetu. 10.05 Koncert. 10.35 Ljudje in dogodki. 13.15 Slovenska ljudska glasba. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 »Kean ali genialnost in nerednost«. Drama.

**Četrtek:** 8.05 Tjavidan. 9.30 Kje so moje rožice. 10.05 Koncert. 10.35 Družina v sodobni družbi. 13.15 Tekmovanje »Seghizzi«. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Kulturna beležnica. 16.30 Odprmo knjigo pravljic. 17.05 Klavirska glasba v čitalnicah. 18.10 Položaj ženske v Italiji včeraj in danes.

**Petek:** 8.05 Tjavidan. 9.30 Block notes. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Zbor »F.B. Sedeje« iz Števerjana in zbor Fantje izpod Grmade na lanski Cecilijanki. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Nje v posvetilo. 16.00 Gremo v kino. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelji. 18.10 Kulturni dogodki v deželi.

**Sobota:** 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert. 10.35 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 13.35 Izbor iz operet. 14.10 Roman v nadaljevanjih. 14.30 Običaji in glasba. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.10 »Cankar v Trstu«, igra. 18.40 Vera in naš čas.

### OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik  
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

V letošnji sezoni bo SKAD obnovil svojo gledališko dejavnost. Vzporedno bo organiziral polletni

### TEČAJ

#### ZA DIKCIJO IN RECITACIJO

Odboru SKAD-a se zdi primerno povabiti k temu tečaju višješolce, vzgojitelje, kulturne delavce in člane amaterskih gledaliških skupin, da bi izoblikovali in obogatili svoj materin jezik, poleg tega da bi spoznali ali se izpopolnili v gledališki umetnosti.

Predavali bodo znani predavatelji. Lekcije se bodo pričele 30. novembra 1977 ob 20.15 (prosimo za točnost!) v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici.

Vsem, ki hočejo obiskovati tečaj, toplo priporočamo, naj pridejo na prvo lekcijo, kjer bomo uvodoma predstavili predavatelje in se pogovorili o delovnem programu.

#### Na obisku v Katoliški knjigarni

Ob pregledu knjig sem se razveselil nad izbiro novodošlih del:

I. Meštrovič: Spomini  
V. Truhlar: Doživljanje absolutnega v slovenskem leposlovju

I. Prijatelj: Književnost mladostencev  
A. Krelj: Pogruntane na risalne mize — damače pesmi

Stric Jaka — vzor popotnega junaka (slikanica)

Jezik in slovstvo — leto 1976-7 in 1977-8

Mauser: Pomlad v Črepinjeku  
Lev Detela: Povojni slovenski koroški pesniki in pisatelji

Lev Detela: Legenden um den Vater  
L. Thoma: Altaich (roman)

Kishon: Der Fuchs im Hühnerstall (roman)

Družinsko sv. pismo (IV. del)

I Vanzeli di N.S.J.C. secont Zuan

Matalon: Dopre la to lenghe — gramatice furlane

Knjiga je najlepše darilo za sv. Miklavža in za božične praznike, obenem pa je obogatitev za duha in srce.

### ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage sestre in tete

## Marije Podobnik



se iskreno zahvaljujemo gg. duhovnikom za pogrebni obred in poslovinne besede, pevcem, darovalcem cvetja in sosedom, ki so nam priskočili na pomoč ter vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti.

Bratje, sestre, nečaki in nečakinje

Gorica, 18. novembra 1977



V torek 15. novembra nas je nepričakovano zapustil naš ljubljani mož in oče

## FRANC LEBAN

Vsem, ki so ga na kakršen koli način počastili in so z nami sočustvovali, se iskreno zahvaljujemo.

Zena Marija in hčerki Miroslava in Silvana

Trst, 17. novembra 1977

### ZAHVALA

Ob smrti in pogrebu

## CVETKA BRAJNIK

se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob izgubi dragega pokojnika. Zlasti se zahvaljujemo gg. duhovnikom za izvršeni pogrebni obred in spremstvo na pokopališče, darovalcem cvetja in drugih darov v pokojnikov spomin, zdravnikom in bolniškemu osebju sanatorija S. Giusto v Gorici.

Gorica - Standrež, 24. novembra 1977

Družina Brajnik

**ZDRUŽENJE TRGOVCEV GORIŠKE POKRAJINE**  
TRGOVINSKA ZBORNICA - GORICA  
OBČINA GORICA

**2° SEJEM**  
**KMEČKE**  
**MEHANIZACIJE**

**GORIZIA**  
**3 - 11 DECEMBRA 1977**  
RAZSTAVIŠČE »ESPONEGO«

Organizator: GEL PUBBLICITA - Gorizia - Via Fiumana, 1 - Tel. (0481) 20951